

Yadavadas: O garbusis mokytojai, bhaktai turintys šeimas gyvena varṇā āśrama sistemos prieglobstyje. Jei toks gṛhasṭha paliks varṇā āśramą, ar jis gali būti vaiṣṇava?

Anantadas: Ach! Vaiṣṇava-dharma yra labai plati ir atlaidi. Ji taip pat vadinama jaiva-dharma – visų gyvų esybių religija. Kiekvienas žmogus yra kvalifikuotas sekti vaiṣṇava-dharma. Net tie, kurie yra anapus kastų gali praktikuoti vaiṣṇava-darmą ir gyventi kaip šeimos žmonės. Jiems varṇā āśrama neegzistuoja. Kas laužo varṇā āśramos nustatytas taisykles sannyāsai, bendraudami su bhaktais gali įgyti tyrą bhakti. Tada jie gali tapti šeimyniniais bhaktais. Jiems varṇā āśramos taisyklės negalioja. Kas dėl savo blogų poelgių paliko varṇā āśramos sistemą, vis tik kartu su savo vaikais gali priimti tyros bhakti prieglobstį ir bendrauti su bhaktais. Tuomet jie yra šeimyniniai bhaktai, bet jie nėra varṇā āśramos sistemos dalis. Šeimyniniai bhaktai yra dviejų tipų: Tie, kurie priklauso varṇā āśramos sistemai, ir tie, kurie nesilaiko varṇā āśramos sistemos.

Yadavadas: Kuris iš šių dviejų yra geriausias?

Anantadas: Kas turi daugiau pasiaukojimo, jis yra geriausias. Jei nei vienas neturi pasiaukojimo, tuomet materialiu požiūriu varṇā āśramos pasekėjas yra geresnis, nes jis yra doringas, o kitas anapus kastų. Tačiau dvasiniu požiūriu abu jie degradavę, nes nei vienas neturi pasiaukojimo.

(Šrila Bhaktivinode Thakur, „Jaiva Dharma“, 7 skyrius)